

† MACARIE
EPISCOPUL EPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE A EUROPEI DE NORD

PASTORALĂ LA ÎNVIEREA DOMNULUI

NU VĂ TEMEȚI!

Stockholm, 2021

† MACARIE,

din mila și purtarea de grijă a Celui de Sus,
Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Nord,
iubiților frați împreună slujitori ai altarului, ostenitorilor din sfintele
mănăstiri și alesului popor al lui Dumnezeu, har, pace, liniște și bucurie
de la Hristos Cel Răstignit și Înviat, iar din parte-mi părintească și
frățească îmbrățișare și binecuvântare cu salutul pascal:

HRISTOS A ÎNVIAT!

Iubiți frați și surori împreună-rugători,

La Cina cea de Taină, ucenicii Îl ascultau cu inimile strânse și întristate pe Hristos, Care le descoperea adevărul despre Pătimirile iminente prin care avea să treacă și despre sfârșitul perioadei de ucenicie pe care o petrecuseră alături de El. Inevitabil, cu toții resimțeau durerea despărțirii, neînțelegând la ce folosea o despărțire scurtă, temporară, de Hristos, pentru a se reuni apoi cu El întru Duhul Sfânt. Această mână de oameni inimoși, sinceri, care-L iubeau pe Iisus și care iubeau învățăturile Sale, trăiau în mijlocul unei lumi ostile, înveninate, însetate de putere, aflate sub influența celui pe care Mântuitorul l-a numit „stăpânitorul acestei lumi” (Ioan 14, 30), adică diavolul.

Împotriva acestui mic grup format din câțiva oameni simpli, pescari și foști vameși, erau toate structurile de putere: uriașul imperiu roman, parodicul rege Irod, și, cel mai dureros pentru acești israeliți, însăși elita cărturărească și preotească. Mai mult decât atât, mulțimile șovăielnice ale poporului iudeu erau ușor de atras și de manipulat de către cărturari și farisei, așa cum s-a întâmplat în momentul arestării și osândirii nedrepte a Mântuitorului Hristos.

Chiar și ucenicii, încă „neîmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24, 49), erau tributari firii celei vechi, atât de dramatic reflectate în reacția lui Petru, verhovnicul, care s-a lepădat de Fiul lui Dumnezeu de trei ori. Potrivit oricăror socoteli omenești, șansele de supraviețuire ale acestui grup erau nule. Lipsiți de Păstorul lor, grupul s-ar fi destrămat, învățăturile ar fi fost uitate, majoritatea ar fi pierit alungați sau uciși de-a dreptul.

Acestor ucenici, triști și dezorientați, aflați cu câteva momente înaintea izbucnirii tragicelor evenimente care au culminat cu răstignirea și uciderea Domnului, El Însuși le spune: „*Acestea vi le-am grăit, ca într-o Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.*” (Ioan 16, 33)

De atunci până în zilele noastre, toți ucenicii lui Hristos care L-au urmat pe Acesta până la capăt, fără șovăială, au biruit într-o El toată vrăjmășia lumii și toate uneltirile celui care este „*ucigător de oameni*” (Ioan 8, 44). Nici vechile imperii, nici puterile totalitare nu au reușit să stingă focul credinței aprins de Iisus în inimile celor care-L iubesc și Îl urmează pe El.

Preaiubiții mei,

În aceste vremuri am văzut multe lucruri pe care cu un deceniu sau două în urmă nu le gândeam a fi posibile. Este negată însăși firea omului, sunt contestate rânduielele vieții, memoria sfinților și a eroilor este batjocorită. Tot ce este demn, nobil, frumos, virtuos, stârnește cumplite împotriviri. Tot ce este de rușine, blasfemic, mincinos și viclean, este promovat. Mai rău decât atât, ni se cere tot mai insistent nu doar să tolerăm, dar să și aderăm și noi la aceste blestemății.

Cei care se socotesc pe ei că sunt conducători și filantropi ai popoarelor au o viziune din care Dumnezeu lipsește și în care creștinismul e o povară pentru progresul pe care ei îl făgăduiesc celor mulți. În lumea pe care ne-o propun, nu există loc pentru libertate și demnitate. În nesăbuința lor, ei caută să reîntemeieze lumea, să procedeze la o „mare resetare” și să formeze un „om nou”, dezrădăcinat de cer, separat de semenii săi și controlat de sisteme inteligente tehnologice. Însă doar Unicul Dumnezeu, Creatorul acestei lumi, este Cel Care o poate „reseta”. A făcut astfel când, din pricina stricării rânduielei oamenilor, a vărsat potopul peste întreaga lume, păstrându-l în arcă pe Noe cu familia, pentru reîntemeierea acesteia. Întruparea, Răstignirea și Învierea Domnului sunt, de asemenea, înnoirea întregii creații, iar adevăratul om nou este cel „*după Dumnezeu, zidit într-o dreptate și în sfințenia adevărului*” (Efeseni 4, 24).

Ultima mare reîntemeiere a lumii va avea loc la *Parusie*, când Hristos se va arăta, așa cum a spus sinedriului mincinos care L-a osândit la moarte, pe norii cerului, de-a dreapta Celui Atotputernic (Marcu 14, 62). Atunci va avea loc Judecata de Apoi sau de obște, care va face dreptate pentru veșnicie și va institui un „*cer nou și pământ nou*” (Apocalipsa 21, 1). Atunci, întreaga creație va fi transfigurată de focul harului.

Aceasta ne este credința pentru care au dat mărturie norul de sfinți, vechi și noi, din toate neamurile pământului. Aceasta este făgăduința pe care ne-a adus-o Hristos și pe care a făcut-o posibilă Învierea Sa. Să nu ne lăsăm amăgiți, nici intimidati, iubite frate și iubită soră. „Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze” (Ioan 14, 27). Să rămânem întru dragostea lui Hristos, până la capăt, iar El va rămâne alături de noi, în orice împrejurare. Să păstrăm pacea harului Crucii și Învierii.

Mai cu seamă, să nu facem compromis cu minciuna și viclenia care se înstăpânesc peste lume. Să nu spunem răului bine și binelui rău. Să nu fim de acord cu cele care sunt împotriva Sfintelor Scripturi și să nu devenim „tovarăși de drum”, „aliați” ai celor care vor să pângărească creația lui Dumnezeu. Iubite frate și iubită soră, tu ești „sarea pământului” (Matei 5, 13). Ce faci tu are reverberații în întregul cosmos. Toate gândurile și faptele tale cântăresc cât o veșnicie. Știind acestea, să lucrăm cu sârguință la mântuirea noastră și a aproapelui nostru.

Dragii mei,

Să fiți lumină pentru cei din jurul vostru, cultivându-vă inima și mintea cu frumusețea duhovnicească, cu memoria înaintașilor, cu noimele dumnezeiești. Să clădiți sanctuare ale păcii și adevărului, retrăgându-vă în catacombele inimii. Să fiți generoși, cuviincioși, netemători. Să nu disprețuiți pe nimeni și să nu lăsați pe cineva dintre voi în urmă, uitați și părăsiți.

Nu vă temeți! (Matei 28, 10), așadar, de nicio înfățișare a răului, oricât de cumplită și fără de scăpare ar părea. *Nu vă temeți* când vedeți că norii negri ai unor noi vremuri de persecuție se adună deasupra capetelor noastre. *Nu vă temeți* când sunteți puțini și disprețuiți, căci vouă v-a făgăduit Hristos Împărăția. *Nu vă temeți*, căci Hristos a înviat și El este Mântuitorul și Judecătorul!

Să strângem rândurile și să ne ținem aproape de Hristos – Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Amin !

Al vostru împreună slujitor, părinte, frate și prieten,
de tot binele voitor și fierbinte rugător către Domnul,

† **Episcopul Macarie**

Data în Reședința episcopală din Stockholm, Regatul Suediei, la Praznicul Învierii Domnului, în anul mântuirii 2021.